16/06/2020

Μουσειακό είδος η “ενδυματολογία” της πανδημίας

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Τι θα συλλέγατε εάν σχεδιάζατε μια έκθεση για την περίοδο της πανδημίας που να εξιστορεί και να αποκαλύπτει πώς η νέα πραγματικότητα και η κοινωνική απόσταση έχουν αλλάξει την καθημερινή ζωή, την ένδυση, ακόμη και τη μόδα και τι τελικά θα εκθέτατε;

Το Μουσείο Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας του Λυκείου των Ελληνίδων, ως φορέας διάσωσης και ανάδειξης της ιστορίας του ενδύματος, προσδοκά να δημιουργήσει μια «ειδική συλλογή» για την εποχή της πανδημίας του κορωνοϊού, φυσικά με περιεχόμενο που να σχετίζεται με το αντικείμενό του. Άλλωστε η τήρηση αρχείων και η διατήρηση τεκμηρίων από την πρόσφατη Ιστορία είναι μέρος της αποστολής κάθε μουσείου.

Απευθύνεται, λοιπόν, στο κοινό ζητώντας (ενδεικτικά):

-Αντικείμενα: ατομικός προστατευτικός εξοπλισμός / ενδύματα και αξεσουάρ με μηνύματα (statements) / ενδύματα και αξεσουάρ (ακόμη και μη-φορέσιμα) που έγιναν «μόδα» / παράδοξες, αυτοσχέδιες επινοήσεις που δημιουργήθηκαν για να εξυπηρετήσουν τους σκοπούς της κοινωνικής απόστασης / είδη ρουχισμού που συνδέθηκαν αναπόσπαστα με τη νέα πραγματικότητα και έχουν αποκτήσει άλλη

χρήση ή έχουν φορτιστεί με νέο νόημα / ενδύματα ή κοσμήματα που κατασκευάστηκαν αξιοποιώντας δημιουργικά το χρόνο κατά την περίοδο της καραντίνας και του εγκλεισμού / ενδύματα που μπορεί να σχετίζονται με τραυματικές εμπειρίες νοσούντων από τον ιό και συνδέονται με βιώματα ατόμων από το στενό οικογενειακό τους περιβάλλον.

-Απεικονίσεις: φωτογραφίες από εργαστήρια μοδιστρικής ή άλλους χώρους παραγωγής που δραστηριοποιήθηκαν για την κάλυψη των αναγκών σε ατομικό προστατευτικό εξοπλισμό / σκίτσα και κάθε μορφής έργα τέχνης που «σχολιάζουν» την επικαιρότητα, πάντα σε συνάφεια με τη συλλεκτική πολιτική του Μουσείου (και σε ψηφιακή μορφή).

-Εφήμερα: αφίσες, ανακοινώσεις, συσκευασίες καταστημάτων ένδυσης και υπόδησης που αντανακλούν τη δημόσια επικοινωνία και «διαχείριση» της νέας πραγματικότητας, σχετικά με την COVID-19 (και σε ψηφιακή μορφή).

Επίσης, για το μουσείο ενδιαφέρον έχει το πώς οι άνθρωποι άλλαξαν τον τρόπο ντυσίματός τους (π.χ. τι φορούσαν για να πάνε στην εργασία τους ή τι φορούσαν κατά τη διάρκεια της τηλεργασίας, τι φορούσαν για να φροντίσουν κάποιον ασθενή, καθώς και τι άλλαξαν στη δική τους καθημερινή φροντίδα κατά την περίοδο των περιοριστικών μέτρων (π.χ. κόμμωση).

Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση του Μουσείου: «Με την πεποίθηση ότι τα αντικείμενα και οι μαρτυρίες που θα συγκεντρωθούν από αυτή τη δύσκολη περίοδο, θα διαφυλαχθούν και θα γίνουν αντικείμενο μελέτης και επιστημονικών αναγνώσεων για τις επόμενες γενιές, ευελπιστούμε να “συναντήσουμε” καταρχήν την αποδοχή σας σε αυτό το κάλεσμα και να δημιουργήσουμε μια “τράπεζα μνήμης” σε πραγματικό χρόνο, σεβόμενοι ότι υπάρχουν αντικείμενα που δεν μπορούμε στην παρούσα φάση να συλλέξουμε, καθώς και πρωτόκολλα που πρέπει να τηρήσουμε ενόσω ακόμη ο ιός δεν έχει εξαλειφθεί».

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν με το μουσείο για «υλικό» που έχουν ή νομίζουν ότι μπορεί να συμπεριληφθεί σε αυτή την «ειδική συλλογή», στέλνοντας μήνυμα στο messenger του Μουσείου ή e-mail στο